

a bhith dùinte. Mar sin, cha tug mi 'n aire gun do ghluais an trusdar an canastair grannda a nall an taobh a bha mi.

Cha robh mise a' dol a dheanamh glaoic dhiom fhéin le òrain bhaotha mar a rinn an t'éile agus chùm mi ri laoidhean Phàdruig Ghrannnd agus Iain Ghobha. ('S mi a thug an sadadh air "Tha duin' òg is seann duin' agam.") Mar a tha fios agaibh-se, cha bhiodh e coltach do bhean chomanachaidh a dhol ri òrain agus mar sin lean mise ris na laoidhean—lean gus an tàinig an tubaisde.

Bha iad a' còrdadh glan ri fear a' bhocsa—bha 's ri Mairi Anna cuideachd ged nach leigeadh i sin oirre. 'S ann a bha ise 'na suidhe ann an sid agus dreun oirre 's mu dheireadh thall dh' éirich i 's thug i ceann shios an tighe oirre. Sin an uair a dh' éirich an tubaisde dhomhsa.

Chuir am fear dubh stad orm ann an teis meadhon "Airc a' Choimh-cheangail" agus thòisich e 'gam fhaochnadh gus aon òran beag a ghabhail. 'S e 'n droch fhear fhéin a chuir a steach orm e—sin agus fios a bhith agam nach tuigeadh am fear eile Gàidhlig—agus 's ann a thòisich mi air "Barabal Phàdruig." Bha mi cho cinnteach asam fhéin agus gur ann a ghabh mi a h-uile ceathramh bu mhì-choltaiche na chéile—suas ri fichead aca, agus an uair a bha mi ullamh dh' éirich mi agus dh' fhalbh mi air eagal 's gum bristeadh air mo ghàire.

Bha sin, a ghalghadan, bho chionn dà mhios agus cha do chuimhnich mise air a' chùis riamh tuilleadh gus an raoir fhéin.

Bha mi aig a' choinneamh ùrnuigh mar a b' àbhaist, agus bha mi air an rathad a mach aise, cho dòigheil, an uair a dh' éigh Dòmhnall Ruadh an t-Eildear orm. 'S ann a bha dùil agam an toiseach gur e droch naidheachd a bh' aige leis cho gruamach 's a bha e. An uair a chuir mi 'feasgar math' air, cha do leig e air gun cual' e mi. "An cuala tu" ars' esan, "an céilidh Ghàidhlig as Ameiriga a bha air an radio an raoir?" Cha chuala, fhreagair mise cho bragail, "cha b' e céilidh Ghàidhlig agus faoineas de leithid a bu chòir a bhith air aire té m' aideachaidh." Thug e 'n t-shùil bhiorach ud orm a rithist. "Cha b' e, no idir a bhi 'seinn òrain sgreamhail oirre." Stad mi 's mo bheul fosgailte; thuig mi anns an spot mar a bha agus dh' atharraich mi na dathan. Smaoinich mi air mo mhàthair—air mo bhràthair a tha 'na mhinistear air tir-mór—air a' mhinistear againn fhéin—iad-san uile agus an saoghal mór, ag éisdeachd rium-sa a' gabhail "Barabal Phàdruig." Gann a chuala mi Dòmhnall Ruadh ag radha "Tha 'n seisean airson d' fhaicinn Di-luain. (Cha do chaill boirionnach anns a' bhaile so an comanachadh riamh ach a mhàin airson an aon rud agus saoilam gur e sin fhéin fada a b' fheàrr).

Tha mise ann an so mata a' feitheamh ri Di-luain, agus b' e sin an fheitheamh fhadalach dhomh-sa. Tha e math gu leòir dhuibh-se a radha gur e mo choire fhéin a bh' ann, ach tha mise seulaichte nach b' e. Aineolas agus cion Beurla Mairi Anna—sin na rudan a bu choireach. Mur a b' e ise a bhith mar a tha i—gun de Bheurla aice na bheireadh an coire far an teine—bha mise air a bhith ceart gu leòir. Cha leiginn leas a bhith air a dhol sìos a dh' eadar-theangachadh dhith, agus bha mi fhathast air a bhith aig na bùird gun fhios aig duine gun cuala mi "Barabal Phàdruig" riamh. Beurla! Sin an rud a tha 'dhith oirne. 'S iomadh maslachadh a chuireadh i seachad oirnn.